

כמה דקות לפני התחלת הנאומים. בעוד הרמקולים הגדולים משדרים את שירי השלום של חיים טופול, הופיעה לפתע הפגנה שנייה: כחמישים נערים ונערות של בית"ר, אישיאש עם סיסמתו, בסדר צבאי מופתי, בתודעת מסקדיהם שהשמיר עו פקודות רמות. הם הקיפו בשרשרת סיסמאות את אלף מפגיני-השלום, האשימו אותם בבגידה.

מיברק שד עראפאת. המישטרה, הרגילה להסתער תוך דקות באלות שליו פות על מפגינים אנטי-ממשלתיים, התייחסה בסובלנות מופתית להפגנה בלתי-חוקית זו, שנועדה להפריע להפגנה חוקית.

היא לא התערבה כאשר ערכו הבית"רים תהלוכה לאורך העצרת היריבה, תלו סביבה שלטים מתגרים, ובסוף חילקו מיברק מזויף, על טופס ממשלתי, לפי מיטב מסורת התעמולה הנאצית. נוסח המיברק: "אורי אבנרי, מאיר פעיל, אסיר תר וילנסקה, פרופיסור אריאלי וידידנו — תודה על קיום עצרת העם בתל-אביב — התמידו במאבק והצליחו בכל תביעור — תיכם — להמשך אראג אני — שלכם, יאסר עראפאת."

אם קיוו הבית"רים להפריע לעצרת השלום, טעו. ההשפעה היתה הפוכה: הם הכניסו עניין ומתח לעצרת שיכלה, אחרת, להיות שיגרתית למדי. דני פתר

אד"מ פעיל בעצרת השלום, שוקיירי דוגל בשלום שלכם!

הכריז שיאסר עראפאת הוא תמים דעים עם בגין. מאיר פעיל אמר שהוא מתבייש שיטות כאלה באות במקום ויכוח ענייני על גורל המדינה. אורי אבנרי הצביע על אחת מסימנות הבית"רים: "שוקיירי דוגל בשלום שלכם!" והעיר: "זה לא נכון. אבל נכון ששוקיירי דוגל במלחמה שלכם. אין הבדל בין אנשי ארץ-ישראל השלמה ואנשי פלסטין המשוחררת, בין הערבים המתנכרים לזכותנו הלאומית, ובין הישראלים המתנכרים לזכותם הלאומית מית של הפלסטינים!"

בגלל ההתאפקות הרבה של אנשי-השלום מול פני הפרובוקציה, לא קרתה התנגשות אמיתית. מלבד כמה התכתשויות קלות, כשפנה אחד ממשתתפי-העצרת, עורר-דין שמואל סגל, אל שוטר, ביקש שיפעל נגד ההפגנה הבלתי-חוקית, והירצה בפניו על המצב החוקי, השיב השוטר: "אני יודע שאתה עורר-דין". סוף פסוק. **הפגנה בהשאלה.** הסוג החדש ה"שני של ההפגנה התחיל בשנייה כשגממה ההפגנה הראשונה.

המארגנים הסכימו להשאיר במקום את ציודם — המשאית והרמקולים — כדי לאפשר הפגנה שנייה, נגד מסירת חוף שרתון לדתיים. וכן, כאשר נדמו הצליל לים האחרונים של התקווה, שסיימה את עצרת-השלום, טיפסו על המשאית הנוא-מים הבאים, החליפו הישימה את הסיס-מאות, והמשיכו במלאכה. היתה זאת הפגנה-בהשאלה: הן הקהל, הן הרמקולים נשארו מן ההפגנה הקוד-

ג'אנאשווילי שאכן מתכוון הוא לעזוב את הארץ.

אלא מה: "כבר הפסדתי מספיק מזה שבאתי לכאן ואני רוצה להשיג את זה בחזרה לפני שאעזוב. אני לא צריך את כל הרעש הזה עם העתונים בשביל להפריע לי. אני רוצה לחזור לגרוזיה עשיר כמו שהייתי, שם הייתי אמנם יהודי אבל פה יותר גרוע. פה אני גרוע!"

אשתו של יוסף דבראשווילי, השני מבין הנחשדים בתיכנון ירידה, אף היא נכה, טענה בלהט כי אין בכוננת משפחתה לרדת. טרוניות כלפי המישטר בישראל, יחס מזלזל ופוגע של אנשי הסוכנות ו-משרד הקליטה, יש לה לעומת זאת ל-מכירה.

"הבלוקים האלה שהכניסו אותנו לגור בהם גרועים ממיכלאות", צעקה, "בתוך החול הזה אני צריכה לגדל את הילדים שלי? בגרוזיה חיינו בכבוד וכאן עשו מאתנו קבצנים!"

בעלה, הנחמך בשתי קבצים, חוזר מילה במילה על דברי חברו ושכנו אהרון ג'אנאשווילי. "אני לא מכחיש שאני רוצה לעזוב. כל החיים קיבלתי פנסיה הגונה שאפשר לחיות עליה וכאן אומרים לי שלנכים אין פנסיה, שאשיג אותה מ-גרוזיה. איך אני יכול? גם הוא רוצה עזרה כספית לצורך הירידה מן הארץ, בגלל שהאמנתי לשקרים של שליחי-הסוכנות אני צריך עכשיו לסבול", הוא מקשה.

בחצרות הבניינים החדשים שבשיכון גיורא סוערות הרוחות. קבוצות קבוצות מתגודדים בני העדה הגרוזינית ומחוככים בקולי קולות על בעיית היורדים.

מפעם לפעם, בשיא לוחש של ויכוח, מגיעים גם לידי תיגרות ידיים. "עוכרי ישראל", קוראים אחדים לעבר אלו ששמע ירידתם הקרובה פשטה בציבור.

לעומתם יש כאלה המגינים עליהם. "מה יעשו? איך יתקיימו כל ההבטחות שנתנו להם? הכל באוויר!" והנשים שמסביב מו-סיפות בצעקותיהן למהומה הכללית.

„רוצים

להרוס אותי!"

ה שרישי בחבורה, אליה מושיא שוויילי, ממלא פיו מים. הגבר הצעיר והנאה, עובד מזה שישה חודשים כסבל בגמלי-התעופה לוד. "הכל בסדר" הוא אומר. "אני עובד והכל בסדר". דקה לאחר מכן, הוא מצביע על בנו בן השש ונאנח "איזה עתיד יש לו כאן?"

אך הנפגע העיקרי משיעת הירידה הוא משה ממיסטאבלוב. "להרוג אותם, להרוג את כולם צריך!" הוא מתפרץ בחרון ומת-כוון לעתונאים, אנשי הסוכנות ומשרד הקליטה גם יחד. "אז מה אם הוצאתי דרכון?" הוא שואל. "זה אומר שאני מוכר רח לרדת מהארץ?"

לדבריו היה מנהל "חשוב וגדול" בי מפעל תעשייתי בטבליסי. הוא בוגר אקר דמיה ומחויק בדיפלומות מרשימות על הישגיו בתחום הניהול. כל אשר היה לו בטבליסי מכר והשקיע ברהיטים. "אני התכוונתי למכור חצי מהרהיט ולקנות בכסף פסק ממנו אפשר להתפרנס בי-כבוד. עכשיו, שהעלילו עלי שמועות-שוא, אני מתבייש אפילו לחזור למקום העבודה שלי."

ממיסטאבלוב עובד כיום כפועל פשוט במחלקת המכונות של אמקור. הוא מצביע על ידיו שניכו והתייבלו מן העבודה ו-נאנח: "הורסים אותי לא רק נפשית אלא גם פיזית. היום, בעבודה, כשהראו לי את העתון עם הידיעה עלינו, עלה לי הדם לראש. רציתי להרוס כל דבר שמי סביבי. זוהי התעללות, רוצים להרוס אותי! הוצאתי ממון כדי לבוא לישראל והת-כוונתי להסתדר כאן יפה."

"אני כבר ארבעה חודשים בארץ והי-חפצים שלי עוד לא הגיעו. איך אני יכול לתכנן ירידה כשאני חי בדירה ריקה ואין לי כלום כאן?" והוא מוסיף במריירות: "אני מתבייש עכשיו לחזור לעבודה בי-אמקור. שם כל אחד מאמין שאני עומד לרדת. אני לא חשבתי בכלל על ירידה אך עכשיו בגלל העתון, אני עוד מסוגל להחליט באמת לרדת."

החלה ההרשמה לתחרות

מלכת המים 1972

נערות תמירות ונאות

מתבקשות להתקשר

לאולפן לאה פלמטר

טל. 267682

בין השעות 9-1, 4-7

ספורט טוטו

12 **21**

עוד 4 מחזורים

בליגה הלאומית

מינימום פרסים

השבוע

(כולל העברה)

360 אלף

*** מינימום פרס ראשון**

150 אלף

עשה לך מנהג קבוע - מלא טוטו כל שבוע!